

Beeld: Wout Overkamp

DROMEN ZIJN BEDROG

Mo loopt zijn dagelijkse ronde door Schiebroek. Hij heeft veel stress van thuis. Hij steekt zijn sigaret aan en loopt rustig door de straten van Schiebroek. Ondertussen is het bijna donker. Hij ziet mensen hun honden uitlaten, sommige maken oogcontact andere juist niet. Hij denkt bij zichzelf, zijn ze bang voor me? Hij loopt straat na straat voorbij. Hij ziet een man uitstappen uit een dure auto. Meteen ziet hij een grote koffer tevoorschijn komen. Hij twijfelt, moet hij een sprint trekken en de tas meenemen die de man draagt? Hij denkt aan vorige week toen hij werd ontslagen bij de Albert Heijn. Alleen omdat hij ruzie maakte met zijn collega, terwijl hij niet degene was die de ruzie begon.

Hij wordt duizelig van de gedachtegang die op dit moment in zijn hoofd rondgaat. Hij loopt op de man af zonder geluid te maken. Hij twijfelt nog een beetje. Er zijn veel verraders in deze wijk. Als iemand hem ziet... Heeft hij twee minuten om weg te komen, voordat de politie er is. Zijn lichaam zit vol adrenaline. Hij trekt een snelle sprint. De man van de koffer ziet hoe Mo steeds dichterbij komt. Hij weet dat hij niks kan doen. Mo trekt de koffer uit zijn handen en rent keihard richting

Hillegersberg. Hij weet niet wat hij moet doen. Hij is in paniek. Zal de man de politie bellen? Hij blijft maar door rennen. Totdat hij bij een afgelegen park komt. Hij maakt de koffer open. Hij ziet stapels met geld. Hij doet zijn ogen zo wijd open dat ze er bijna uitspringen. Ondertussen hoort hij in de verte het geluid van politieauto's. Hij verstopt de koffer in de bosjes. Voor de zekerheid doet hij twee stapels in zijn onderbroek. Dan hoort hij een wekker. Hij wordt wakker uit zijn droom.